

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 2 lipca 2026 r.

Poz. 4078

Podpisany przez:
Elżbieta Maria Majewska-Góral
Data: 02.07.2026 09:11:02

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.46.2026 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 24 czerwca 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538 i 781)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIV.414.2026 Rady Gminy Ożarówice z dnia 20 maja 2026 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w granicach administracyjnych sołectw: Niezdara i Ossy, w następującej części:*

1) w tekście planu miejscowego:

- § 2 ust. 1 pkt 2 lit. c tiret piąte i siódme;
- § 3 ust. 1 pkt 12;
- § 9;
- § 11;
- w wyliczeniu w § 12 ust. 1 w zakresie symbolu 2 ZP;
- w § 24 pkt 6 w zakresie symbolu US;

2) na rysunku planu miejscowego (załącznik nr 1 do uchwały) w zakresie:

- terenów oznaczonych symbolami 1 US, 2 US, 1 PU, 2 ZP w ich liniach rozgraniczających;
- terenu oznaczonego symbolem 57 MNU wyłącznie w obrębie działek ewidencyjnych nr 31/1 (identyfikator: 241306_2.0003.31/1) i nr 30/1 (identyfikator: 241306_2.0003.30/1);
- w legendzie rysunku planu, w zakresie oznaczenia graficznego terenów sportu i rekreacji oraz terenów zabudowy produkcyjno-usługowej.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 20 maja 2026 r. Rada Gminy Ożarówice podjęła uchwałę Nr XXIV.414.2026 w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w granicach administracyjnych sołectw: Niezdara i Ossy.*

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* w dniu 25 maja 2026 r. Rada Gminy Ożarówice przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 20 maja 2026 r. Nr XXIV.414.2026, a w dniu 27 maja 2026 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 15 czerwca 2026 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Wójt Gminy Ożarówice skorzystał z przysługującego uprawnienia i w dniu 18 czerwca 2026 r. złożył wyjaśnienia (pismo znak: GKO.6720.2.2025).

Na wstępie należy zauważyć, że zastosowanie w niniejszej sprawie znajdują przepisy art. 66 ust. 2 oraz art. 67 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688, z 2024 r., poz. 1824 oraz z 2025 r., poz. 527, 1543, 1668 – dalej *ustawa zmieniająca*). Art. 66 ust. 2 stwierdza jednoznacznie, że opracowywanie i uchwalanie aktów planowania przestrzennego albo ich zmian, które zostały wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie *ustawy zmieniającej* – to jest przed 24 września 2023 r., winno być prowadzone w oparciu o dotychczasowe przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 977; zm.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1506 i poz. 1597; dalej *upzp*). Świadczy o tym uchwała intencyjna podjęta z dnia 24 stycznia 2018 r. – uchwała XXXV/407/2018 Rady Gminy Ożarówice w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w granicach administracyjnych sołectw: Niezdara i Ossy. W tym przypadku zastosowanie ma również art. 67 ust. 3 pkt 1 *ustawy zmieniającej*, który wskazuje, że przepisy art. 2 pkt 28-35 (definicje: powierzchnii biologicznie czynnej, udziału powierzchni biologicznie czynnej, intensywności zabudowy, nadziemnej intensywności zabudowy, powierzchni kondygnacji, kondygnacji nadziemnej, udziału powierzchni zabudowy), art. 15 ust. 2 pkt 6 (obowiązkowe zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu), art. 15 ust. 3 pkt 11-13 (fakultatywne elementy planu miejscowego), art. 16 ust. 1a (dane przestrzenne) oraz art. 17 pkt 6 (procedura uzgadniania i opiniowania projektu planu miejscowego) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stosuje się w brzmieniu nadanym *ustawą zmieniającą*, jeżeli przed 24 września 2023 r. nie wystąpiono o opinie i uzgodnienia projektu planu miejscowego. Jak wynika z dokumentacji prac planistycznych o opinie i uzgodnienia wystąpiono przed 24 września 2023 r. Zatem regulacje wymienione w art. 67 ust. 3 pkt 1 *ustawy zmieniającej* stosuje się według brzmienia obowiązującego przed zmianą przepisów, tj. w brzmieniu sprzed 24 września 2023 r.

Natomiast ze względu na fakt podjęcia uchwały intencyjnej przed 24 grudnia 2021 r., zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587 – dalej *rozporządzenie*), o czym stanowi § 13 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404).

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności *uchwały* ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy *uchwały* i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, Wojewoda Śląski stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad i trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

1. Zgodność planu miejscowego ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest podstawową zasadą procedury planistycznej. Zgodnie z art. 9 ust. 4 *upzp* (w brzmieniu sprzed 24 września 2023 r.) ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. W myśl art. 15 ust. 1 *upzp*, wójt, burmistrz, prezydent miasta musi sporządzić projekt planu miejscowego zgodnie z zapisami studium. Rada gminy jest natomiast zobligowana na podstawie art. 20 ust. 1 *upzp* do stwierdzenia, iż uchwalany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza ustaleń studium.

Rada Gminy Ożarówice uchwalając, na podstawie art. 20 ust. 1 *upzp* *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w granicach administracyjnych sołectw: Niezdara i Ossy* stwierdziła, iż nie narusza on ustaleń *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ożarówice* (uchwała Nr XXIV/270/2016 Rady Gminy Ożarówice z dnia 28 grudnia 2016 r., zmieniona uchwałą Nr XIV.252.2025 Rady Gminy Ożarówice z dnia 25 czerwca 2025 r., dalej: *Studium*). Analiza przedmiotowej uchwały

w tym kontekście wskazuje jednak, że ustalenia planu w zakresie: przeznaczenia *terenu sportu i rekreacji*, oznaczonego symbolem **1 US**, przeznaczenia *terenu zieleni urządzonej*, oznaczonego symbolem **2 ZP**, przeznaczenia *terenu zabudowy produkcyjno-usługowej* oznaczonego symbolem **1 PU** oraz parametru wysokości zabudowy ustalonego dla tego terenu, jak również minimalnej ilości miejsc do parkowania ustalonych dla *terenów sportu i rekreacji*, oznaczonych symbolami **1 US** i **2 US**, naruszają warunki wskazane w *Studium*.

Studium określa kierunki zagospodarowania przestrzennego w części „B” – *Ustalenia studium*, w rozdziale trzecim: *Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów*, w tym *tereny wyłączone spod zabudowy* oraz na załączniku graficznym nr 1A: *Kierunki zagospodarowania przestrzennego* (dalej: *rysunek studium*). W pkt. 3.1. *Szczegółowe kierunki dotyczące zagospodarowania Gminy* określony został zasadniczy podział struktury przestrzennej gminy na pięć podstawowych stref funkcjonalnych (strefa mieszkaniowo-usługowa; strefa usług; strefa gospodarcza; strefa terenów rolnych, zieleni; strefa komunikacji) oraz warunki i zasady zagospodarowania poszczególnych terenów wyodrębnionych w ramach tych stref, w tym podstawowy i uzupełniający kierunek przeznaczenia terenów oraz ustalone dla nich zasady i wskaźniki zagospodarowania i wytyczne do planów miejscowych. Zgodnie z zawartą w *Studium* definicją *podstawowy kierunek przeznaczenia terenów* oznacza sposób zagospodarowania lub użytkowania terenów w obrębie wyodrębnionego na *rysunku studium* obszaru oznaczonego symbolem, któremu winny być podporządkowane inne sposoby użytkowania, określone jako dopuszczalne, uzupełniające kierunki przeznaczenia. W tym zakresie definicja zastrzega jednocześnie, iż: w planach miejscowych przeznaczenie terenu zgodne z kierunkiem podstawowym może być ustalane dla wszystkich nieruchomości w obrębie jednostki, jeśli nie jest to sprzeczne z warunkami lokalnymi wynikającymi z przepisów odrębnych. Natomiast jako *uzupełniający kierunek przeznaczenia terenów* *studium* definiuje: sposób zagospodarowania lub użytkowania terenu, który może być ustalany w planach miejscowych pod warunkiem, że wzbogaca lub uzupełnia przeznaczenie podstawowe i może z nim harmonijnie współistnieć na zasadach określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Definicja ta wskazuje również, iż w planach miejscowych przeznaczenie terenu zgodne z kierunkami uzupełniającymi może być ustalane: dla części obszaru o określonym podstawowym kierunku przeznaczenia wyodrębnionego na *rysunku zmiany studium*, jak również dla całego obszaru wyodrębnionego na *rysunku zmiany studium*, pod określonymi warunkami, zgodnie z ustaleniami, dla poszczególnych terenów.

Jak wynika z analizy *rysunku studium* przeważająca część *terenu sportu i rekreacji*, oznaczonego na *rysunku planu miejscowego* (załącznik nr 1 do uchwały) symbolem **1 US**, zlokalizowana jest na obszarze, którego kierunkiem przeznaczenia w *Studium* są *tereny łąk i pastwisk* oznaczone symbolem RZ, należące do *strefy terenów rolnych, zieleni*. Dla *terenów łąk i pastwisk* (RZ) *Studium* ustala (pkt 3.1.33) podstawowy kierunek przeznaczenia: łąki i pastwiska; użytki rolne, w tym sady; zielen niska i wysoka. W ramach przeznaczenia uzupełniającego na tych terenach *Studium* dopuszcza sytuowanie: dróg, obiektów służących ochronie środowiska; infrastruktury technicznej, za wyjątkiem obiektów gospodarki odpadami; obiektów i urządzeń służących gospodarce rolnej, w tym sadów; urządzeń sportowo-rekreacyjnych. Ponadto *Studium* (pkt 3.3.) jednoznacznie zalicza *tereny łąk i pastwisk* do terenów wyłączonych z zabudowy i chronionych przed zainwestowaniem. Natomiast jak wynika z § 9 ust. 2 pkt 1 miejscowego planu podstawowe przeznaczenie tego terenu stanowi zabudowa sportu i rekreacji (lit. a) oraz zabudowa usługowa z zakresu obsługi ruchu turystycznego (lit. b). Natomiast jako przeznaczenie dopuszczalne dla tego terenu w § 9 ust. 2 pkt 2 uchwały wskazane zostały: zabudowa towarzysząca - budynki gospodarcze, garaże, wiaty (lit. a) oraz miejsca do parkowania (lit. b). Przepisy § 9 ust. 2 pkt 3 uchwały ustalają dla tego terenu zasady kształtowania zabudowy i określają wskaźniki zagospodarowania terenu: maksymalną i minimalną intensywność zabudowy (lit. a), minimalną powierzchnię biologicznie czynną i maksymalną powierzchnię zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej (lit. b i c), wysokość budynków (lit. f i h), geometrię dachu (lit. h). Na *rysunku planu* w granicach terenu oznaczonego symbolem **1 US** wyznaczone zostały również linie zabudowy.

Należy również wskazać, iż plan miejscowy wprowadza w § 3 ust. 1 pkt 23 definicję *zabudowy sportu i rekreacji*, która już na wstępie wskazuje, iż kategoria ta obejmuje zarówno zagospodarowanie terenowe jak i zabudowę kubaturową, wymieniając w tym zakresie w szczególności: hale sportowe, baseny, centra i kluby fitness, centra i kluby kultury, łaźnie, sauny, salony kosmetyczne, spa, salony oferujące zabiegi pielęgnacyjne ciała, wypożyczalnie sprzętu służącego rekreacji. Plan definiuje również w § 3 ust. 1 pkt 25 *zabudowę usługową z zakresu obsługi ruchu turystycznego* poprzez wskazanie szczególnych rodzajów zaliczonych do niej obiektów takich jak: *pawilony informacyjne, wypożyczalnie rowerów, węzły sanitarne, instalacje wystawowe, w tym związane z krótkoterminowymi wydarzeniami, wieże widokowe, terenowe*

urządzenia sportu i rekreacji. Należy zatem jednoznacznie stwierdzić, iż obie przywołane definicje kategorii wskazanych jako przeznaczenie podstawowe terenu 1 US dopuszczają możliwość realizacji na tym terenie zabudowy kubaturowej. Natomiast na *terenach łąk i pastwisk* oznaczonych symbolem RZ, *Studium* dopuszcza lokalizację wyłącznie urządzeń sportowo-rekreacyjnych (jako przeznaczenia uzupełniającego), lecz nie budynków. Koresponduje to z zaliczeniem tych terenów w *Studium* do terenów wyłączonych z zabudowy. Także ustalenia przedmiotowego planu zawierają wyraźne odróżnienie kategorii *zabudowy sportu i rekreacji*, zdefiniowanej w przywołanym § 3 ust. 1 pkt 23 od kategorii *terenowych urządzeń sportu i rekreacji*, której definicja została zawarta w § 3 ust. 1 pkt 24 (*urządzenia do uprawiania sportu i rekreacji, nie stanowiące budynków, w szczególności place zabaw, place rekreacji ruchowej, place gier terenowych, skate – parki, plaże, miejsca do grillowania z wiatami, boiska, korty tenisowe, kładki, przystanie wodne*). Zatem wyłącznie kategoria *terenowych urządzeń sportu i rekreacji*, która nie dopuszcza realizacji budynków, odpowiadałaby zakresem *urządzeniom sportowo-rekreacyjnym* wskazanym w *Studium* jako przeznaczenie uzupełniające *terenów łąk i pastwisk*. Organ nadzoru nie może zatem podzielić stwierdzeń Wójta Gminy Ożarowice zawartych w piśmie z dnia 18 czerwca 2026 r., iż ustalone w planie przeznaczenie terenu 1 US służy ochronie otwartego charakteru tego obszaru i utrzymaniu powierzchni biologicznie czynnej oraz pozostaje zgodne z wytycznymi *Studium*. Organ nadzoru stwierdził, iż ustalone w § 9 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 podstawowe jak i dopuszczalne przeznaczenie terenu 1 US narusza ustalenia *Studium*, które wykluczają możliwość realizacji jakiegokolwiek zabudowy kubaturowej na terenach *terenów łąk i pastwisk* (RZ).

Organ nadzoru ustalił, iż także *teren zieleni urządzonej*, oznaczony w części graficznej planu miejscowego symbolem 2 ZP, zlokalizowany jest na obszarze, którego kierunkiem przeznaczenia w *Studium* są *terenów łąk i pastwisk* oznaczone symbolem RZ. Zatem ustalone w § 12 ust. 2 pkt 2 lit. a uchwały przeznaczenie dopuszczalne terenu oznaczonego symbolem 2 ZP: *zabudowa towarzysząca: budynki gospodarcze, wiaty* również należy uznać za naruszające ustalone w *Studium* przeznaczenie *terenów łąk i pastwisk* (pkt 3.1.33) oraz zakaz zabudowy tych terenów (pkt 3.3.).

Organ nadzoru stwierdził również niezgodność ustaleń planu dla *terenów sportu i rekreacji*, oznaczonych symbolami 1 US i 2 US z wytycznymi *Studium* w zakresie minimalnej ilości miejsc do parkowania. Przepis § 9 ust. 2 pkt 3 lit. d planu wskazuje, iż wskaźniki minimalnej liczby miejsc do parkowania dla *terenów sportu i rekreacji* (1 US i 2 US) zostały ustalone w § 30 uchwały. Ustalenia § 30 ust. 1 uchwały nie określają konkretnej minimalnej ilości miejsc do parkowania dla *zabudowy sportu i rekreacji*, która stanowi ustalone w § 9 ust. 2 pkt 1 lit. a uchwały, podstawowe przeznaczenie terenów *sportu i rekreacji* oznaczonych symbolami 1 US i 2US. Zastosowanie znajduje zatem § 30 ust. 4 uchwały ustalający, iż: *w sytuacji realizacji usługi nie podlegającej warunkom zasad, o których mowa w ust. 1, koniecznym jest zapewnienie minimum 1 miejsca do parkowania*. Zgodnie zatem z przywołaną wyżej definicją *zabudowy sportu i rekreacji* (§ 3 ust. 1 pkt 23) na terenach oznaczonych symbolami 1 US i 2 US możliwa byłaby realizacja między innymi hal sportowych, basenów, klubów fitness z zapewnieniem wyłącznie jednego miejsca parkingowego. Określona na tym poziomie minimalna ilość miejsc do parkowania jest jednak niezgodna z wytycznymi *Studium* nakazującymi dla usług takich jak: *kina, teatry, kluby, ośrodki kultury, sportu i rekreacji*, zapewnienie minimalnie jednego miejsca do parkowania na siedmiu użytkowników jednocześnie (pkt 3.4). Ponadto należy zauważyć iż zgodnie z § 4 pkt 9 lit. c *rozporządzenia* ustalenia dotyczące miejsc parkingowych powinny zostać określone w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych. Treść przepisu § 30 ust. 4 nie odpowiada zatem wytycznym *rozporządzenia*.

Jak wynika z analizy *rysunku studium – teren zabudowy produkcyjno-usługowej* oznaczony w części graficznej planu miejscowego symbolem 1 PU, zlokalizowany jest na obszarze, którego kierunkiem przeznaczenia są *tereny usług różnych*, oznaczone symbolem U, należące do *strefy usług*. Dla *terenu usług różnych* (U) *Studium* ustala (pkt 3.1.7.) podstawowy kierunek przeznaczenia: *zabudowa usługowa* (w szczególności tereny przeznaczone do rozwoju w ramach stref ekonomicznych, w tym centra logistyczno-transportowe jak i biura, hotele, biura podróży, towarzystwa ubezpieczeniowe, banki, centra handlowe oraz ośrodki dla rozwoju nowoczesnych technologii); *zabudowa i tereny usług publicznych*. W ramach przeznaczenia uzupełniającego na tych terenach *Studium* dopuszcza sytuowanie: *budynków gospodarczych oraz garaży; obiektów zaplecza administracyjno-socjalnego; infrastruktury technicznej; miejsc postojowych; zieleni urządzonej; zabudowy i terenów usług sportu i rekreacji; dróg dojazdowych i wewnętrznych*. Natomiast jak wynika z § 11 ust. 2 pkt 1 lit. a planu miejscowego, jednym z podstawowych przeznaczeń *terenów zabudowy produkcyjno-usługowej* jest *zabudowa obiektów produkcyjnych, składów i magazynów*, z wyłączeniem tartaków, zakładów stolarskich, baz transportowych, baz sprzętu budowlanego. Należy ponadto zwrócić uwagę na zawartą w § 3 ust. 1 pkt 12 definicję terenów *zabudowy produkcyjno-usługowej*, która

wskazuje, iż na tych terenach oba te przeznaczenia mogą występować samodzielnie lub łącznie w dowolnych proporcjach. Definicja ta nie wymienia jednak poszczególnych rodzajów działalności produkcyjnych, ani nie określa w żaden sposób ich zakresu. Zatem na wyznaczonym w planie terenie 1 PU dopuszczona została realizacja szerokiego zakresu działalności produkcyjnych, które mogą stanowić wyłączone przeznaczenie tego terenu. Z zakresu możliwej do lokalizacji w tym terenie działalności produkcyjnej ustalenia planu wykluczyły jedynie wymienione w § 11 ust. 2 pkt 1 lit. a: tartaki, zakłady stolarskie, bazy transportowe i bazy sprzętu budowlanego, oraz zakazane na terenie całego planu, zgodnie z § 24 pkt 1 uchwały, przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Zatem organ nadzoru nie może podzielić stanowiska Wójta Gminy Ożarowice zawartego w piśmie z dnia 18 czerwca 2026 r. stwierdzającego, iż na terenie 1 PU ustalenia planu wykluczyły działalności mogące stanowić uciążliwość. Zgodnie z ustaleniami przyjętej uchwały na terenie 1 PU umożliwiona została lokalizacja obiektów i instalacji produkcyjnych zaliczonych do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.), które mogą być źródłem uciążliwości zarówno dla środowiska jak i mieszkańców wyznaczonych w bezpośrednim sąsiedztwie terenów mieszkaniowych.

Organ nadzoru stwierdził zatem, iż ustalone w § 11 ust. 2 pkt 1 lit. a uchwały, podstawowe przeznaczenie terenu 1 PU pod zabudowę obiektów produkcyjnych oraz składów i magazynów narusza ustalenia *Studium*. Teren ten został bowiem wyznaczony na obszarze, dla którego zarówno podstawowy jak i uzupełniający kierunek przeznaczenia w *Studium* (U) nie przewidują możliwości lokalizacji zabudowy produkcyjnej. Lokalizacja w tym obszarze zabudowy produkcyjnej jest ponadto zasadniczo niezgodna z dokonanym w *Studium* podziałem stref funkcjonalnych, w ramach którego strefa usług, została wyraźnie przestrzennie wyodrębniona od strefy gospodarczej, do której należą tereny usługowo-produkcyjne (oznaczone symbolami SK lub UP) wyznaczone do lokalizacji zabudowy produkcyjnej. Ponadto organ nadzoru nie podziela stwierdzenia Wójta Gminy Ożarowice, iż ustalenie w pkt 3.1.7. (ppkt 3 lit. b) *Studium* dla terenów usług różnych wskaźnika miejsc parkingowych dla pozostałych działalności usługowych i produkcyjnych stanowi wystarczającą przesłankę uzasadniającą, iż teren ten został przeznaczony pod zabudowę produkcyjną. Zapis o zapewnieniu miejsc parkingowych dla danej działalności nie może uzasadniać jej lokalizacji wbrew określonej dla danego terenu kierunkowi przeznaczenia.

Ponadto określone dla terenu zabudowy produkcyjno-usługowej, w § 11 ust. 2 pkt 3 lit. g uchwały, zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu – ustalające wysokość budynków i garaży (w tym wielopoziomowych) na poziomie maksymalnie 25,0 m, są niezgodne z ustaleniami *Studium* przyjmującymi dla terenów usług różnych (U) maksymalną wysokość budynków wynoszącą 18,0 m (pkt 3.1.7 ppkt 3 lit e). Należy zwrócić przy tym uwagę, że treść zawartych w pkt 3.4. *Studium* szczegółowych wytycznych dla planów miejscowych dopuszcza zmniejszenie lub zwiększenie podanych w pkt. 3.1 wskaźników urbanistycznych dotyczących zagospodarowania terenów maksymalnie o 25%. Organ nadzoru stwierdził jednak, iż parametr wysokości budynków określony w planie miejscowym dla terenu oznaczonego symbolem 1 PU, znacząco przekracza wartość odpowiadającego mu parametru określonego w *Studium* dla terenów U, nawet przy zastosowaniu dopuszczonej w *Studium* tolerancji.

Ustalenia planu miejscowego, w zakresie przeznaczenia poszczególnych terenów i zasad ich zagospodarowania nie mogą być całkowicie sprzeczne ze studium. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie tylko jest aktem określającym założenia lokalnej polityki przestrzennej, lecz zawiera ustalenia wiążące przy sporządzeniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, co jednoznacznie wynika z zasad zawartych w art. 9 ust. 4 i art. 20 ust. 1 *upzp*. Stąd, zgodnie z art. 10 ust. 2 *upzp*, ustalenia studium wyznaczają kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów oraz określają wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów. Podstawę stwierdzenia zgodności planu miejscowego z ustaleniami studium stanowią łącznie część tekstowa oraz część graficzna planu miejscowego i studium. Stopień związania planu miejscowego ustaleniami studium jest natomiast uzależniony od stopnia szczegółowości ustaleń zawartych w studium. Studium z założenia ma być aktem elastycznym, który jednak zawiera nieprzekraczalne ramy dla swobody planowania przestrzennego. Postanowienia studium nie muszą być przeniesione wprost do zapisów planu, ale nie mogą pozostawać z nimi w sprzeczności (*vide*: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 czerwca 2016 r. sygn. II OSK 2529/14, publ.: www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma stanowić sprecyzowanie i uszczegółowienie zasad zagospodarowania terenu ustalanych ogólnie w studium, a nie ich dowolną interpretację, czy całkowitą zmianę. Regulacje planu nie mogą doprowadzić do modyfikacji kierunków zagospodarowania określonego w studium lub też wykluczać tego zagospodarowania. Gmina

realizując uprawnienia wynikające z władztwa planistycznego, może zmienić w planie miejscowym dotychczasowe przeznaczenie określonych obszarów, ale tylko w ramach określonych ustaleniami studium kierunków zmian w przeznaczaniu terenów. Inne (a zwłaszcza całkowicie odmienne) przeznaczenie konkretnego terenu w planie miejscowym od kierunku przeznaczenia przyjętego w studium kwalifikowane jest jako naruszenie zasad sporządzania planu, tj. art. 9 ust. 4 *upzp* (*vide*: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2019 r. sygn. II OSK 2795/17). Ustalenia planu miejscowego, w zakresie przeznaczenia poszczególnych terenów jak i zasad ich zagospodarowania nie mogą być całkowicie sprzeczne ze studium, nawet gdy, w ocenie gminy, przemawiają za tym racjonalne przesłanki. W przypadku, gdy organy gminy uznają za zasadne, czy też konieczne, ustalenie sposobu zagospodarowania terenu naruszającego treść obowiązującego studium, ustalenie to może nastąpić (jeśli jest zgodne z obowiązującym porządkiem, wyznaczanym przepisami prawa powszechnego), ale po uprzednim dokonaniu zmiany we właściwym fragmencie studium.

Reasumując w ocenie organu nadzoru przyjęte w planie miejscowym przeznaczenie *terenu sportu i rekreacji* oznaczonego symbolem **1 US**, przeznaczenie *terenu zieleni urządzonej* oznaczonego symbolem **2 ZP** oraz przeznaczenie *terenu zabudowy produkcyjno-usługowej* oznaczonego symbolem **1 PU** stanowią naruszenie ustaleń *Studium* w zakresie kierunków przeznaczenia tych terenów (lub ich znacznych części). Sprzeczne z regulacjami *Studium* pozostają również: parametr wysokości budynków ustalony dla *terenu zabudowy produkcyjno-usługowej* oznaczonego symbolem **1 PU** oraz minimalna liczba miejsc do parkowania ustalona dla *terenów sportu i rekreacji* oznaczonych symbolami **1 US** i **2 US**. W związku z powyższym organ nadzoru stwierdził naruszenie art. 9 ust. 4 oraz art. 20 ust. 1 *upzp*.

2. W myśl art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp*, dla każdego terenu przeznaczonego pod zabudowę należy w planie miejscowym określić obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów. Zgodnie z § 4 pkt 9 lit. c *rozporządzenia* ustalenia dotyczące miejsc parkingowych powinny zostać określone w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

W § 11 ust. 2 pkt 3 lit. e uchwały ustalającym zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu dla *terenu zabudowy produkcyjno-usługowej* oznaczonego symbolem **1 PU**, wskazano, iż minimalną liczbę miejsc do parkowania, w tym miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, należy ustalić zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi w § 30. Przepis § 30 uchwały nie zawiera jednak regulacji dotyczących minimalnej liczby miejsc do parkowania dla *obiektów produkcyjnych* oraz *składow i magazynów* które zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 1 lit. a uchwały stanowią podstawowe przeznaczenie *terenu zabudowy produkcyjno-usługowej*. Zatem dla dopuszczonej na tych terenach zabudowy brak jest obligatoryjnego elementu planu miejscowego, wymaganego art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp*, jakim jest minimalna liczba miejsc do parkowania. Nie spełniono zatem również obowiązku wynikającego z § 4 pkt 9 lit. c *rozporządzenia*. Nieustalenie tego obligatoryjnego elementu planu należy uznać za naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

3. Grunty leśne podlegają ochronie na mocy przepisu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 82, dalej: *uogrl*). Jednym ze środków ochrony gruntów leśnych jest ograniczenie przeznaczenia na cele nieleśne. Przepis art. 7 ust. 1 *uogrl*, wskazuje, że każde przeznaczenie gruntu leśnego, na cele inne niż leśne musi być poprzedzone uzyskaniem zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych w procedurze sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W związku z powyższym przepis art. 17 pkt 6 lit. c *upzp* nakłada na organ sporządzający projekt planu miejscowego obowiązek wystąpienia o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne. Tymi przepisami odrębnym są art. 7 ust. 2 i 5 *uogrl* wskazujące, iż przeznaczenie na cele nieleśne gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa (obecnie Ministra Klimatu i Środowiska) lub upoważnionej przez niego osoby (pkt 2), zaś pozostałych gruntów leśnych – zgody marszałka województwa, wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej (pkt 5). Należy w tym miejscu wskazać, iż w myśl art. 4 pkt 6 *uogrl* przez przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne rozumie się ustalenie innego niż leśny sposobu użytkowania gruntów leśnych.

Jak wynika z przytoczonych przepisów, gruntami wymagającymi uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne są między innymi grunty leśne Skarbu Państwa oraz pozostałe grunty leśne. W art. 2 ust. 2 *uogrl* zdefiniowano, co należy rozumieć przez grunty leśne wskazując, iż są to grunty: *określone jako las w przepisach o lasach* (pkt 1), *zrekultywowane dla potrzeb gospodarki leśnej* (pkt 2) oraz *pod drogami dojazdowymi do gruntów leśnych* (pkt 3). Natomiast w świetle art. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. *o lasach* (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 663) lasem jest grunt:

1) *o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub przejściowo jej pozbawiony:*

a) *przeznaczony do produkcji leśnej lub*

b) *stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo*

c) *wpisany do rejestru zabytków;*

2) *związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne.*

Organ sporządzający plan miejscowy powinien zatem zweryfikować status gruntów objętych projektem planu w ewidencji gruntów i budynków, ustalić czy teren znajduje się w wydzieleniach leśnych według informacji zawartych w *Banku Danych o Lasach* oraz czy dla tego terenu sporządzono plan urządzenia lasu (dla lasów stanowiących własność Skarbu Państwa) bądź, (dla lasów prywatnych) uproszczony plan urządzenia lasu. Stosownie do przepisu art. 20 ust. 1 *ustawy o lasach*, sporządzając plan miejscowy gmina ma obowiązek uwzględnić ustalenia planu urządzenia lasu czy też uproszczonego planu urządzenia lasu. Należy w tym zakresie zwrócić uwagę, iż zgodnie z art. 19 ust. 3 *ustawy o lasach* w przypadku lasów rozdrobnionych o powierzchni do 10 ha, niestanowiących własności Skarbu Państwa, zadania z zakresu gospodarki leśnej określa decyzja starosty wydana na podstawie inwentaryzacji stanu lasów. Jeżeli gmina zdecyduje się ustalić dla gruntów leśnych inny niż leśny sposób użytkowania zobligowana jest wystąpić do właściwego organu o wymaganą przepisami *uogrl* zgodę na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne. Jej uzyskanie stanowi bowiem warunek konieczny do wypełnienia wymogu art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*. Zgoda na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych wydawana jest w trybie decyzji administracyjnej. W postępowaniu tym, właściwy do wydania decyzji organ, rozstrzyga zagadnienie dopuszczalności przeznaczenia w planie miejscowym gruntów leśnych na cele nieleśne. Zgoda wydana na podstawie tego przepisu stanowi podstawę do dokonania zmiany przeznaczenia tych gruntów w planie miejscowym. Wskazana procedura jest jednym z podstawowych elementów wymaganych w procesie przygotowywania projektu planu, jeśli zachodzi potrzeba jej przeprowadzenia. Ustawodawca w żaden sposób nie zwolnił organu gminy z obowiązku wystąpienia o tę zgodę.

Analiza rysunku planu, w konfrontacji z danymi ewidencji gruntów oraz informacjami zawartymi w portalu *Bank Danych o Lasach* (Utworzony przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe i utrzymywany przez Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej, centralny punkt dostępu do informacji o zasobach leśnych i stanie lasów w Polsce, o którym mowa w art. 13a ust. 1 pkt 3 *ustawy o lasach* – dostępny pod adresem internetowym www.bdl.lasy.gov.pl) wykazała, że w granicach wyznaczonego w przedmiotowej uchwale *terenu zabudowy mieszkaniowo-usługowej* oznaczonego symbolem 57 MNU, w obrębie części działek ewidencyjnych o nr 31/1 i nr 30/1 położonych w obrębie ewidencyjnym Ossy, występują grunty leśne będące własnością prywatną.

Według danych ewidencji gruntów i budynków części działki nr 31/1 i nr 30/1 posiadają użytek gruntowy „LsVI” oraz, zgodnie z informacjami zawartymi w *Banku Danych o Lasach*, stanowią wydzielenie leśne a/OS45 – las prywatny – o powierzchni ok. 0,31 ha. Również podkład mapowy rysunku planu w postaci mapy zasadniczej wskazuje wyraźnie użytek leśny (LsVI) w obrębie działek nr 31/1 i nr 30/1. Jak wynika z informacji udzielonych przez Starostwo Powiatowe w Tarnowskich Górach w piśmie znak: OŚR.6164.738.2026 z dnia 23 czerwca 2026 r., działki nr 31/1 i nr 30/1 położone w obrębie Ossy, znajdują się w dokumentacji urządzeniowej lasu. Zgodnie z inwentaryzacją stanu lasu przygotowaną na okres od 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2028 r. na przedmiotowych działkach występuje typ siedliskowy lasu określony jako las mieszany świeży. Dla przedmiotowych działek na podstawie art. 19 ust. 3 *ustawy o lasach* wydane zostały decyzje określające zadania z zakresu gospodarki leśnej o nr OŚR.6162.45.2021 z dnia 2 lutego 2022 r. oraz OŚR.6162.46.2021 z dnia 9 lutego 2022 r.

Na terenie objętym przedmiotowym planem miejscowym zarówno użytki gruntowe (oznaczone także w treści mapy zasadniczej stanowiącej podkład mapowy rysunku planu), dane zawarte w *Banku Danych o Lasach* oraz ustalenia sporządzonej przez Starostę Tarnogórskiego inwentaryzacji stanu lasów, jednoznacznie wskazują występowanie gruntów leśnych podlegających ochronie na mocy przepisu art. 3 ust. 2 *uogrl*. Wskazany teren stanowi tym samym grunt leśny wymagający uzyskania zgody na zmianę jego przeznaczenia. Organ gminy, sporządzając plan miejscowy, nie dokonał jednak właściwej weryfikacji tych danych, ustalając na około 0,31 ha gruntów leśnych objętych ochroną przeznaczenie, które nie może być uznawane za leśne, w rozumieniu przepisów *uogrl* oraz *ustawy o lasach*. W § 5 ust. 2 pkt 1 uchwały jako przeznaczenie podstawowe *terenu zabudowy mieszkaniowo-usługowej* oznaczonego symbolem **57 MNU** ustalono: zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (lit. a) oraz zabudowę usługową nieuciążliwą, w tym zabudowę rzemiosła usługowego lub wytwórczego (lit. b). W § 5 ust. 2 pkt 2 uchwały w jako przeznaczenie dopuszczalne tego terenu wskazano natomiast: zabudowę towarzyszącą – budynki gospodarcze, garaże, wiaty (lit. a); terenowe urządzenia sportu i rekreacji (lit. b), miejsca do parkowania (lit. c). Zarówno zabudowa mieszkaniowa, usługowa jak i towarzyszące im zagospodarowanie nie zalicza się do przedsięwzięć związanych z gospodarką leśną, a także nie jest uznawane za grunty leśne w rozumieniu *uogrl*.

Analiza przekazanej dokumentacji formalno-prawnej wykazała, że ww. obszaru brak jest, wymaganej zgodnie z przepisami *uogrl*, zgody dotyczącej zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. W dokumentacji zostało natomiast zamieszczone oświadczenie Wójta Gminy Ożarówice z dnia 2 października 2019 r. stwierdzające, iż przedmiot projektu miejscowego planu nie wymagał uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

W złożonych w piśmie z dnia 18 czerwca 2026 r. wyjaśnieniach Wójt Gminy Ożarówice nie wykazał, aby przed podjęciem przedmiotowej uchwały wystąpił do Marszałka Województwa o wyrażenie zgody na nieleśne przeznaczenie gruntów leśnych w odniesieniu do działek o numerach ewidencyjnych nr 31/1 i nr 30/1 w obrębie ewidencyjnym Ossy. Wskazał natomiast, iż wskazany grunt leśny posiadał w dotychczas obowiązującym planie miejscowym przeznaczenie o charakterze nieleśnym, a w przedmiotowej uchwale nastąpiła wyłącznie kontynuacja dopuszczonego wcześniej przeznaczenia. Do wskazanego pisma nie została jednak dołączona zgoda na zmianę przeznaczenia tych gruntów leśnych na inne niż leśne użytkowanie uzyskana we wcześniejszych procedurach sporządzania aktów planistycznych.

W ocenie organu nadzoru w procedurze sporządzania przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zachodziła konieczność uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Nie miał znaczenia natomiast sam fakt obowiązywania na tych obszarach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Tereny te są bowiem nieprzerwanie wykorzystywane na cele leśne, a ich zagospodarowanie regulują decyzje Starosty Tarnogórskiego określające zadania z zakresu gospodarki leśnej (nr OŚR.6162.45.2021 z dnia 2 lutego 2022 r. oraz OŚR.6162.46.2021 z dnia 9 lutego 2022 r.), wydane na podstawie art. 19 ust. 3 *ustawy o lasach*. Dla zmiany tego przeznaczenia znaczenie mogła mieć natomiast zgoda na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne uzyskana w poprzedniej procedurze planistycznej, jeżeli cel przeznaczenia, na jaki uzyskano zgodę nie uległ zmianie. Przy czym sama zgoda na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne nie nakłada na radę gminy obowiązku zmiany przeznaczenia tych terenów. Udzielona zgoda nie jest zgodą bezterminową, gdyż może zmienić się stan prawny, jak i stan faktyczny na danym terenie w zakresie zurbanizowania terenu, rozwoju określonych gatunków fauny i flory, który będzie przemawiał za potrzebą ochrony pozostałych gruntów leśnych. W związku z powyższym uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne w poprzedniej procedurze planistycznej nie zawsze oznaczają, że w obecnym planie miejscowym zgody takie można ponownie wykorzystać.

Analiza ustaleń dotychczas obowiązującego dla tego obszaru *Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych sołectwa Ossy* (uchwała Rady Gminy Ożarówice nr XVIII/186/2004 z dnia 8 lipca 2004 r.) wykazała, iż wyłącznie niewielka – północna część tego gruntu leśnego przeznaczona była pod *tereny mieszkaniowo-usługowe – zabudowy jednorodzinnej i zagrodowej, obsługiwane poprzez istniejący układ drogowo-uliczny* oznaczone symbolem M, a jego przeważająca część była przeznaczona pod *tereny pól uprawnych* oznaczone symbolem RP. Zatem ustalenia uchwały z 20 maja 2026 r. wbrew stwierdzeniu Wójta Gminy Ożarówice, nie są kontynuacją zastanego stanu planistycznego, lecz dokonują daleko idącej zmiany przeznaczenia tego terenu i warunków jego zagospodarowania dopuszczając jego urbanizację, czego dotychczas obowiązujący plan nie umożliwiał. Zdaniem organu nadzoru zmiany przeznaczenia wskazanego gruntu leśnego na tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej nie można było dokonać bez uprzedniego uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, o której

mowa w art. 17 pkt 6 lit. c *upzp* oraz art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 *uogrl*. Nie ma bowiem innej procedury zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, poza wskazaną w przywołanych wyżej przepisach.

Ponieważ w procedurze sporządzania przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie uzyskano zgody Marszałka Województwa Śląskiego na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych występujących na częściach działek ewidencyjnych nr 31/1 i nr 30/1 położonych w obrębie ewidencyjnym Ossy na cele nieleśne, Rada Gminy Ożarówce nie była uprawniona do uchwalenia planu miejscowego zmieniającego ich przeznaczenie na tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. W związku z powyższym naruszono przepis art. 7 ust. 2 pkt 5 *uogrl* oraz tryb sporządzania planu miejscowego poprzez pominięcie wymienionych na wstępie czynności wynikających z art. 17 pkt 6 lit. c *upzp* w związku z art. 7 ust. 1 *uogrl*. Jak stwierdzono w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 lutego 2022 r. (sygn. akt II OSK 548/19) – brak wymaganej zgody na przeznaczenie gruntów leśnych (i rolnych) na cele inne niż leśne (i rolnicze) powoduje naruszenie procedury uchwalania planu zagospodarowania przestrzennego w tym zakresie, co w konsekwencji stanowi przesłankę uznania go za nieważny.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionych naruszeń, uchwała Rady Gminy Ożarówce Nr XXIV.414.2026 z 20 maja 2026 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w granicach administracyjnych sołectw: *Niezdara i Ossy*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Gminy Ożarówce rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Gminy Ożarówce.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.